

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17C/9/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218201056
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2218201056.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobkyne: M. X., Z.. XX.XX.XXXX, B. V. X. XXX, právne zast.: FORTITUDINE, s.r.o., so sídlom Čukáraboň 7332/2A, Dunajská Streda, proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., IČO: 35 937 874, so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.184,77 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 06.03.2018 bol na tunajší súd doručený návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala proti žalovanému zaplata sumy 1.184,77 € spolu s úrokmi z omeškania, ako aj náhrady trov konania. Žalobkyňa odôvodnila svoju žalobu tak, že žalovaný od nej neoprávnene požaduje a vymáha v exekučnom konaní vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. Viery Kučerovej pod sp. zn. Ex 94/2011 zaplata nemocenského poistenia za obdobie 2006 až 2010, kedy bola žalobkyňa evidovaná na ÚPSVaR-e v L. Q. a poberala dávku v hmotnej núdzi, a teda povinnosť platiť za ňu poistné na verejné zdravotné poistenie mal v tomto období štát. Z uvedeného dôvodu mala žalobkyňa za to, že žalovaný nesprávne vyhodnotil situáciu a neoprávnene vedie proti žalobkyni exekučné konanie, v ktorom vyššie uvedený súdny exekútor neprávom strhával zo mzdy žalobkyne v mesiacoch 12/2015 - 5/2016 celkovo sumu 1.184,77 €. Žalobkyňa k svojej žalobe pripojil potvrdenia o poberaní dávky v hmotnej núdzi z rokov 2004 až 2014 a prehľad platenia zrážok, ktorú vystavil zamestnávateľ žalobkyne.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 15 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 26.07.2018. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 02.08.2018 uviedol, že exekučné konanie, na ktoré žalobca vo svojej žalobe odkazuje je exekučným konaním prebiehajúcim na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 12Er/89/2011, ktoré je vedené na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, a to platobného výmeru č. 201/03914/2010 vydaného dňa 17.05.2010 Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý týmto rozhodnutím uznal návrh žalovaného vo veci uplatnenia nároku na preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za v návrhu špecifikované obdobia v rokoch 2006 až 2010 za dôvodný. Žalobkyňa platobný výmer prevzala dňa 21.05.2010, avšak sa voči nemu neodvolala, hoci bola poučená o možnosti podať odvolanie. Platobný výmer tak nadobudol právoplatnosť dňa 07.06.2010 a vykonateľnosť dňa 23.06.2010. Keďže žalobkyňa pohľadávku žalovaného nezaplatila, žalovaný pristúpil k vymáhaniu tejto pohľadávky cestou exekučného úradu. Žalobkyňa dňa 20.04.2011 prevzala upovedomenie o začatí exekúcie a upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie a dňa 28.04.2011 doručila na Exekútorský úrad JUDr. Viery Kučerovej námietky proti exekúcii, ktoré však následne boli exekučným súdom zamietnuté ako neopodstatnené, keďže neobsahovali nové skutočnosti, ktoré by

naznačovali, že by proti exekučnému titulu podala žalobkyňa včas odvolanie, resp. že by exekučný titul bol nevykonateľný z iného dôvodu.

3. Žalovaný súčasne vo svojom vyjadrení uviedol a priloženým oznámením a prihláškou poistenca preukazoval, že žalobkyňa sa dňa 15.12.2008 prihlásila do kategórie platiteľa poistného ako samoplatiteľ spätne na obdobie od 11.02.2008 do 01.07.2008 a od 15.10.2008 - trvá. Aj napriek skutočnosti, že žalobkyňa mala vedomosť o nesprávnom vykázaní pohľadávky, nevzniesla námietky voči rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a ani nevyužila možnosť obnovy konania v zákonom stanovenej lehote. Žalovaný mal za to, že uvedený stav a začatie exekučného konania si žalobkyňa privodila sama tým, že si nespĺnila oznamovaciu povinnosť voči zdravotnej poisťovni podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 580/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalovaný taktiež nesúhlasil s tým, že by sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, keďže peňažné prostriedky vymožené v exekučnom konaní boli v čase podania vyjadrenia žalovaného ešte v depozite exekútorke za účelom vyčkania do rozhodnutia súdu o návrhu žalobkyne na zastavenie exekúcie. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

4. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného vo svojej replike z 25.10.2018 uviedla, že podľa jej názoru žalovaný pochybil, keď pristúpil k vymáhaniu pohľadávky, ktorý bol v plnej výške uhradený štátom a nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že by sa nebránila proti nezákonnému vymáhaniu predmetnej sumy, keďže v exekučnom konaní podala námietky proti exekúcii a viaceré návrhy na zastavenie exekučného konania. Žalovaný vo svojej duplike z 08.01.2019 len uviedol, že žalobkyňa v podanej replike neuvádza žiadne nové skutočnosti, pričom k neoprávnenému obohacovaniu nedochádza, keďže finančné prostriedky vymožené exekútorom sa nachádzajú v depozite až do rozhodnutia súdu v exekučnom konaní.

5. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, na ktorom súd za účasti oboch strán sporu, resp. PZ žalobkyne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a s podstatným obsahom spisu (najmä žaloba s prílohami č.l. 1-13, vyjadrenie žalovaného s prílohami z 09.08.2018 z č.l. 32-40, replika žalobcu zo dňa 26.10.2018 z prílohami č.l. 44-45, duplika žalovaného s prílohami z 09.01.2019 č.l. 51-62, odpoveď súdneho exekútora na výzvu súdu z 03.10.2019 č.l. 94 z 08.04.2020 č.l. 116-118, podstatný obsah pripojeného spisu č.k. 12Er/89/2011), ako aj prednesmi strán sporu (prostredníctvom ich právnych zástupcov), pričom na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci: Na návrh žalovaného bol Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vydaný platobný výmer č. 201/03914/2010 zo dňa 17.05.2010 voči žalobkyne, ktorá uvedený platobný výmer prevzala dňa 21.05.2010, avšak opravný prostriedok voči tomuto rozhodnutiu nepodala. Následne žalovaný doručil súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie a žalobkyňa sa začala brániť voči predmetnej pohľadávke až v rámci prebiehajúceho exekučného konania, v ktorom podala námietky proti exekúcii a aj návrhy na zastavenie exekučného konania, avšak všetko neúspešne. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo dôjsť na nasledovnom skutkovom a právnom základe: V rozhodnom období, a to v rokoch 2006-2010 bola žalobkyňa registrovaná na ÚPSVaR-e v Dunajskej Strede ako poberateľ dávok v hmotnej núdzi, za ktorého platí zdravotné poistenie štát. Žalobkyňa si v tomto období nespĺnila svoju oznamovaciu povinnosť voči zdravotnej poisťovni podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 580/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a zároveň sa prihlásila u žalovaného počas tohto obdobia dňa 15.12.2008 do kategórie platiteľa poistného ako samoplatiteľ spätne na obdobie od 11.02.2008 do 01.07.2008 a od 15.10.2008 - trvá. Na základe tohto bol na návrh žalovaného vydaný platobný výmer, ktorým bola žalobkyňa i napriek skutočnosti, že bola poberateľom dávok v hmotnej núdzi, za ktorého platí zdravotné poistenie štát, zaviazaná na platenie poistného za uvedené obdobie (platobný výmer je stále právoplatný a vykonateľný) a žalovaný už aj medzitým prijal v rámci exekučného konania plnenie od súdneho exekútora na predmetnú pohľadávku, pochádzajúce z vykonaných zrážok zo mzdy žalobkyne. Uvedeným plnením sa žalovaný podľa názoru žalobkyne bezdôvodne obohatil na jej úkor a žalobkyňa sa v predmetnom spore domáha vydania tohto bezdôvodného obohatenia.

6. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

7. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

8. Podľa ustanovenia § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

9. Podľa ustanovenia § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu na úkor koho sa získal. Ak toho na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

10. V ustanovení § 451 ods.1 OZ je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, ktorý sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Primárnou funkciou právnej úpravy bezdôvodného obohatenia je náprava nespravodlivej majetkovej nerovnováhy, ktorá vznikla z titulu absencie relevantného právneho dôvodu, čiže právna úprava bezdôvodného obohatenia sa uplatní výlučne vtedy, ak nerovnováha v majetkovej sfére subjektov vznikla v dôsledku absencie relevantného právneho dôvodu.

11. Ustanovenie § 451 ods. 2 OZ vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie. Zákon v tomto ustanovení uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia:

a) majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli, alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu.

b) majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy.

c) majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napríklad splnením rozvázovacej podmienky, odstúpením od zmluvy, alebo zrušením zmluvy.

d) majetkový prospech bol získaný z nepoctivých zdrojov. Sem treba zahrnúť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi.

12. V predmetnej veci žalobkyňa požaduje vydať bezdôvodné obohatenie, ktoré malo vzniknúť tým, že žalovaný ako oprávnený z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - platobného výmeru vydaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 17.05.2010 pod číslom č. 201/03914/2010 úspešne vymohol dlžné poistné (preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie) od žalobkyne v rámci exekučného konania. Súd po preskúmaní skutočností zistených počas konania dospel k záveru, že žalobe žalobkyne nie je možné vyhovieť. Na to, aby súd mohol voči žalovanému rozhodnúť o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, je potrebné, aby boli splnené vo vzťahu k nemu všetky zákonné podmienky podľa § 451 a nasl. OZ, t.j. (okrem iného) je potrebné, aby nerovnováha v majetkovej sfére strán sporu vznikla v dôsledku absencie relevantného právneho dôvodu na plnenie. V prejednávanej veci však došlo k plneniu zo strany žalobkyne (vykonaním zrážok zo mzdy žalobkyne exekútorom) na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, čiže majetkový prospech žalovaného vznikol na základe relevantného právneho dôvodu s poukazom na materiálnu právoplatnosť a z nej vyplývajúcu záväznosť vydaného a právoplatného platobného výmeru Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. 201/03914/2010 zo dňa 17.05.2010 (materiálnou právoplatnosťou sa rozumie záväznosť výroku rozhodnutia a jeho nezmeniteľnosť), čo tvorí autoritatívny prejav vôle uvedeného správneho orgánu, ktorým boli meritórnym spôsobom upravené práva a povinnosti účastníkov konania v rozhodnom období a ktorým sa musia riadiť tí účastníci konania - tu žalobkyňa a žalovaný, ktorým bol adresovaný. Záväznosť (výroku) právoplatného rozhodnutia bráni súdu, aby v následnom (závislom) konaní odchyľne posúdil právny následok, o ktorom už bolo rozhodnuté a ktorý má v prebiehajúcom konaní povahu prejudiciálnej otázky (§ 194 ods. 2 a § 205 C.s.p. - porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo/203/2015 z 22. júna 2017).

13. V danom vzťahu z verejného zdravotného poistenia bol platiteľ poistného povinný podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení účinnom v rozhodnom období - v rokoch

2006-2010 (ďalej len „v rozhodnom období“), tak ako to vyplýva aj z výroku vydaného platobného výmeru z 17.05.2010 na č.l. 33-34 spisu, vypočítať, platiť a odvádzať preddavok na poistné na účet príslušnej zdravotnej poisťovne (v tomto prípade žalovaného) v každom kalendárnom mesiaci. V čase vydania návrhu na vydanie rozhodnutia platobným výmerom žalovaný nemal vedomosť o skutočnosti, že by žalobkyňa bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, t.j. osobou v zmysle § 11 ods. 7 písm. n) zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, nakoľko sa žalovaná pri osobnej návšteve žalovaného dňa 15.12.2008 prihlásila ako samoplatiteľ na obdobie od 11.02.2008 do 01.07.2008, od 15.10.2008 - trvá a zároveň si nesplnila svoju oznamovaciu povinnosť voči zdravotnej poisťovni podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. b) zákona č. 580/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalovaný si preto uplatnil svoj nárok na poistné voči žalobkyni na Úrade pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý ho uznal za dôvodný a vydal dňa 17.05.2010 predmetný platobný výmer, ktorý sa stal právoplatným a vykonateľným (viď podanie žalovaného z 01.08.2018 v exekučnom konaní sp. zn. 12Er/89/2011). K plneniu zo strany žalobkyne v prebiehajúcom exekučnom konaní (vykonaním zrážok zo mzdy žalobkyne exekútorom) teda došlo na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý bol vydaný v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení vyplývajúcich z odôvodnenia vydaného platobného výmeru (č.l. 33-34 spisu) za stavu, ktorý bol konajúcemu správne orgánu známy v čase vydania rozhodnutia. Tento exekučný titul nebol následne zrušený, nebol žalobkyňou podaný voči exekučnému titulu žiadny riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, a ani správna žaloba, ktoré by mohli mať za následok zrušenie exekučného titulu a tým zároveň odpadnutie vyššie vymedzeného právneho dôvodu plnenia zo strany žalobkyne. Taktiež ani v súvisiacom exekučnom konaní sp. zn. 12Er/89/2011 nedošlo k vydaniu akéhokoľvek rozhodnutia, ktorým by sa zabránilo vymoženiu tejto judikovanej pohľadávky žalovaného. Tunajší súd pritom nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, na základe ktorého došlo k plneniu zo strany žalobkyne a nemôže tak suplovať právomoc kompetentného správneho orgánu, resp. súdu konajúceho v správnom súdnictve rozhodovať o otázke oprávnenosti žalovaného požadovať od žalobkyne zaplatenie preddavkov na poistné na verejné zdravotné poistenie za rozhodné obdobie v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení. Ak by tunajší súd pristúpil k preskúmvaniu vecnej správnosti právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, zásadným spôsobom by zasiahol do záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, ktoré sú dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty (viď ust. § 226 a nasl. C.s.p.).

14. Z vyššie uvedených dôvodov mal súd za to, že v prejednávanej veci nedošlo k získaniu majetkového prospechu bez existencie relevantného právneho dôvodu, resp. k získaniu majetkového prospechu z neplatného dôvodu alebo z dôvodu, ktorý by následne odpadol, a tak nebola naplnená zákonom určená definícia bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

15. Odhliadnuc od všetkého, čo je uvedené v odsekoch 12 a 13 odôvodnenia tohto rozsudku súd poznamenáva, že na samotný skutkový stav tvrdý žalobkyňou v konaní by sa ani v teoretickej rovine nemohla vzťahovať zákonná úprava bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka pri plnení žalovanému, nakoľko tu ide o zákonom upravovaný verejnoprávny vzťah pri platení poistného (preddavkov na poistné) na verejné zdravotné poistenie v zmysle zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, pričom v prípade ak by sa daný prípad mal a mohol posudzovať v tej súvislosti, že by tu niekto plnil za iného, ktorý by podľa práva mal plniť sám, a bolo by možné v konaní aplikovať zákonnú úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka (vrátane § 454 OZ), tak by v takom prípade žalovaný nemal v konaní pasívnu vecnú legitimáciu, pretože ten, kto by plnil záväzok iného, by mal právo požadovať neoprávnený prospech iba od toho za koho plnil a nie od toho komu plnil (R 1/1979).

16. V každom prípade však súd dopĺňujúc uvedené závery uvádza, že podľa vykonaného dokazovania mal žalovaný do času rozhodnutia súdu prijať plnenie od žalobkyne prostredníctvom poukázaných platieb z vykonaných zrážok z jej mzdy v rámci exekučného konania v celkovej výške 683,98 € (viď prehľad došlých a vrátených platieb do 01.07.2020 na č.l. 130 spisu), a teda vo zvyšnej časti žaloby o zaplatenie sumy 500,79 € s príslúchajúcim príslušenstvom by bolo aj objektívne nemožné akékoľvek vrátenie, resp. vydanie plnenia (titulom bezdôvodného obohatenia), ktoré ani nebolo žalovaným prijaté.

17. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, a to i vrátane dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie žalovaného v časti konania vymedzeného podľa odseku 16 odôvodnenia tohto rozsudku, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalovaný by mal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, keďže žalovaný bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % a neúspešný na 0 %, t.j. jeho čistý úspech vo veci predstavuje 100 %, keďže však žalovaný na pojednávaní vyhlásil, že v prípade úspechu si nebude uplatňovať nárok na náhradu trov konania, a ani žiadne trovy žalovaného zo spisu nevyplyvajú, súd z dôvodu hospodárnosti konania žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa uvedených ustanovení nepriznal (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.